

sidste Aar af sit Liv ikke saa lidt svækket i Arbejdsevne. Den ærede Minister, der er bleven hans Efterfølger, er der traadt ind paa et Omraade, som han, saa vidt jeg ved, ikke har haft praktisk Kendskab til tidligere. At det vil kræve Tid for ham at sætte sig ind i dette store Maskineri, bestrider jeg ikke. Ogsaa anerkender jeg gerne, at den ærede Minister utvivlsomt besidder en meget betydelig administrativ Dygtighed; men jeg er ikke ganske sikker paa, om hans administrative Evne just gaar i den Retning, som der er Brug for i en Forretningsbedrift som denne. Jeg vilde være mere beroliget med Hensyn til, at alt for Statsbanedriftens Vedkommende ledes, som det bør, og med gennemført Økonomi, hvis den ærede Minister kunde paavise, at han i sin Administrationstid allerede havde fundet noget at rette og virkelig havde rettet det.

I Sammenhæng med disse Bemærkninger, vil jeg derefter nævne det Spørgsmaal, jeg i Gaar knyttede til Omtaalen af en Bevilling til den grønlandste Handel, nemlig Spørgsmaalet om Gennemførelsen af Licitation for alle Statens Anstatters. Jeg kunde lige saa godt have knyttet det til mangt et andet Punkt paa Finansloven, være sig Statsbanerne eller Post- og Telegrafvæsenet eller en hvilken som helst anden Gren af Administrationen. Det er ikke blot paa dette enkelte Punkt, men helt igennem, i hele Statshusholdningen, for alle Ministerier, at vi ønske at indprente det rigtige i, at Licitation saa vidt muligt bringes til Anvendelse. Den ærede Minister bemærkede, at der kan dannes Ringe, og at man derfor heller ingenlunde er sikker paa ved Licitation at opnaa de gunstigste Vilkaar. Ja, det er fuldstændig rigtigt. Licitation saa lidt som noget andet menneskeligt er i Stand til at sikre mod alle Ulemper — der kan ogsaa dannes Ringe, selv om der ikke holdes Licitation. Men under lige Forhold er der ingen Tvivl om, at dette er den Vej, ad hvilken man ikke blot gennemgaaende vil opnaa de bedste Vilkaar økonomisk set, men ogsaa forebygge, saa vidt muligt, at ikke alt skulde gaa til paa rette Maade. Man tilføjer, at ganske vist maa Licitation være indrettet saaledes, at der er fuldstændig Tryghed for Upartist-

hed, og fremdeles maa det kræves, at der nøje vaages over, at de Betingelser, som ere opstillede, ogsaa overholdes ved Leverancen, ellers vil den hele Fremgangsmaade kunne blive et blot Skin.

Med Hensyn til den Bemærkning, som Udvalget har gjort om, at Administrationen ikke har været besøjet til at benytte Statsbanedriftslovens § 8 til uden for Bevillingerne at ansætte et stort Antal Funktionærer, saaledes som sket er, bemærkede Ministeren, at Anledningen hertil var det ny Tog, som er sat i Gang fra den jydsk-Bydgrænse op gennem Jylland. Han sagde, at Beslutningen herom blev taget saa sent — og i Henhold til Forhandlingerne her paa Rigsdagen — at der ikke var Mulighed for at faa de fornødne Bevillinger optagne paa Finansloven. Jeg er ikke i Tvivl om, at en Del af de paagældende Ansættelser skyldes dette ny Tog; men jeg maa gøre den ærede Minister opmærksom paa, at han tager fejl, naar han vil finde Foranledningen væsentlig eller endog udelukkende paa dette Punkt. Jeg skal f. Eks. henpege paa Anmærkningerne til Finansloven i Tillæg A., Sp. 399, hvor der staar saaledes: „Det har været nødvendigt at benytte Hjemmelen i Statsbanedriftslovens § 8 til midlertidig at forøge Vortørpersonalet med 10, nemlig 1 til Njebenhavns Station, 1 til Taastrup, samt 4 til Korrebros og 4 til Frederiksberg.“ Det er dog klart nok, at dette ikke kan staa i Forbindelse med det jydsk Tog. Endvidere siges der Sp. 401, at der er ansat 7 Togførere, 2 Balmestre og 12 Konduktører i det sjællands-falsteriske Distrikt; heller ikke dette kan være foranlediget ved det nævnte jydsk Tog. — Hvad angaar Post og Telegrafbygningen i Vejle, bemærkede den ærede Minister, at der ham bekendt ikke i Fjor har foreligget noget Overslag over denne Bygnings Opførelse for den bevilgede Sum af 44,000 Kr. Det er muligt, at det er saa; men det er sikkert, at Aftalen med den daværende Minister var, at Bygningen skulde opføres for dette Beløb, og jeg siger derfor, at det er meget uheldigt, naar det viser sig, at saadanne truene Aftaler ikke kunne overholdes, men at man maa kræve en forøget Bevilling. — Med Hensyn til Oprettelsen af Holdepladser er jeg i og for sig ganske enig med den ærede Minister i, at det var ønskeligt, om man